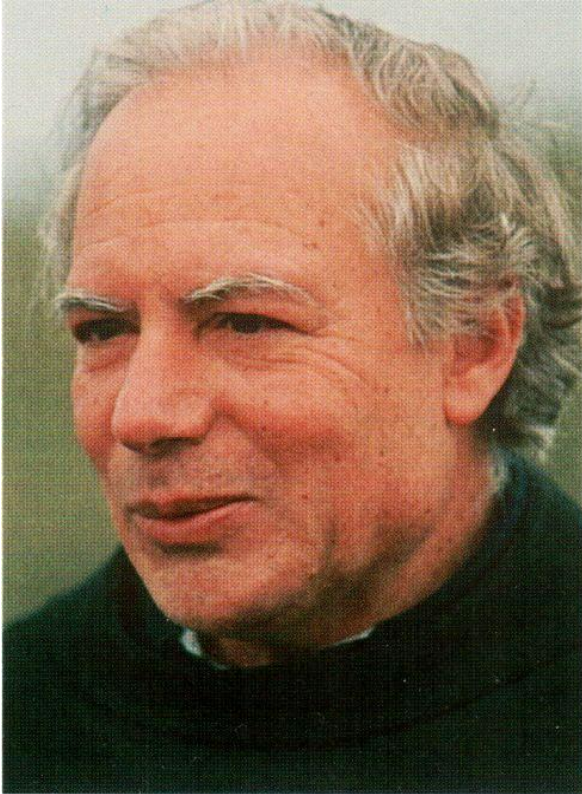


**ASSISI-NYT**  
**FARVEL TIL PATER MAX MIZZI**  
**MED FRED OG ALT GODT**



**Fr. Massimiliano Mizzi**  
Frate Minore Conventuale

*«Alla sera della vita  
saremo giudicati sull'amore»*  
(S. Giovanni Crisostomo)

**FR. MASSIMILIANO MIZZI**  
Frate Minore Conventuale

*n. 28 ottobre 1930*  
*Birgu (Malta)*

*m. 3 marzo 2008*  
*Assisi (Italia)*

© Sacro Convento, Assisi

*Mindekort for Pater Max Mizzi*

*"Ved livets aften bedømmes vi på kærligheden" (Skt. Johannes Krysotomos)*

Kæreste Assisi-venner.

Her kort før årets største fejring i den kristne verden – påsken med dens helt unikke guddommelige hjælp til de processer, der forvandler individuel og kollektiv tyngde og smerte til glæde og opstandelse – vil jeg berette om dagene efter Pater Mizzis overgang i håbet om, at denne beretning vil være en hjælp til dem, der er i sorg over, at denne lille franciskanermunk med den store evne for favnende, medfølelse kærlighed ikke mere er blandt os i sin fysiske skikkelse. Må det være en styrkelse og trøst for os alle, at han er tæt på alle sørgende i sin sjæl, og at den medfølelse, favnende kærlighed, som hans sjæl virker i, strømmer i en fornyet dybde og intensitet, nu hvor den er frigjort fra den trætte, smertende fysiske krop.

**Vågen ved Pater Mizzis bære**

Kort efter at Pater Mizzi udåndede mandag d. 3. marts 2008 om morgenen, blev jeg ringet op på min mobiltelefon, mens jeg fortsat var i Danmark under forberedelse af den fremrykkede hjemrejse. En af de unge maltesiske brødre sagde: *"Bente, kommer du ikke*

*ned til os nu. Vi er ved Fader Max's seng. Han har lige forladt os".* Selvom jeg via jævnlig telefonforbindelse med Sacro Convento og en inspiration dagen før vidste, at der var endnu en krise og mulig overgang undervejs, var det selvfølgelig med en nærmest bundløs sorg, at jeg måtte erkende, at jeg ikke var nået hjem for at være fysisk til stede sammen med ham i de sidste timer. Vi havde været sammen i tykt og tyndt, i medgang og modgang i de sidste 6 år, og havde ofte talt om, at den sidste stund i det fysiske ville vi også gerne dele. Jeg fortsatte dog forberedelserne og tog snart derefter til lufthavnen godt hjulpet af min kærlige, medfølelse søn. Et par dage efter Pater Mizzis begravelse modtog jeg en indre forståelse af, hvorfor vor fysiske adskillelse i disse sidste timer i virkeligheden var en stor gave, som jeg allerede nu mærker en flig af, og smerten, der går over tid og rum, er under healing og forvandling til en dybere indre forbundethed med Jesu hellige, medfølelse hjerte og Pater Mizzis sjæl.

De unge maltesiske brødre gjorde Pater Mizzis fysiske legeme i stand, og allerede mandag eftermiddag blev han lagt i åben kiste i "**Cappella delle Reliquie**". Kapellet blev lukket for turister, og kun brødre, søstre og de venner, som stod Pater Mizzi nær, havde adgang til at vise ham den sidste ære og våge ved hans bære. Denne første aften sang brødrene en særlig vesper for afdøde ved Pater Mizzis bære, og jeg har fået at vide, at det var en meget dyb, fredfyldt og smuk stund for dem alle i deres sorg.

Jeg ankom til Assisi sent mandag aften, og tirsdag morgen begav jeg mig til Relikviekapellet for at være med i den vågen ved hans bære, som fandt sted uafbrudt i alle døgnets timer, indtil kisten blev lukket onsdag morgen.

Det var et smukt og meget bevægende øjeblik at træde ind i kapellet, hvor kun en bror var til stede. Der herskede en uendeligt dyb stilhed og fred, og det var tydeligt mærkbart, at store engle, som formidlede denne intense fred, stod vagt ved hans bære. Pater Mizzi lå så smukt og fredfyldt i sin kiste – al lidelse var som rensset fra hans ansigt, der lyste i ophøjet ro og renhed. Som en franciskanersøster senere sagde til mig, lyste han af den mildhed, kærlighed og barnlige glæde, som jeg kendte så godt fra hans og mit samvær – ikke mindst i de første år, førend de dybe overgivelsesprocesser gennem sygdom og tabet af CEFID for alvor satte ind. Især den barnlige glæde, som jeg så ofte i disse første år delte med Pater Mizzi, fik mig til at tænke på Jesu lære ifølge Matthæus:

*"På den tid kom disciplene hen til Jesus og spurgte: »Hvem er den største i Himmeriget?« Han kaldte et lille barn hen til sig, stillede det midt iblandt dem og sagde: »Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget; og den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig." (Matthæus 18, 1-5)*

Pater Mizzis legeme var iklædt den pæneste af hans to grå munkekutter samt en meget smuk lilla stola – det bånd for præster, der forbindes med bod, soning og forvandling. På brystet var lagt et krucifiks samt et billede af den store franciskanske mystiker og helgen, som han tog sit spirituelle navn fra, **Maximilian Kolbe**, og i hænderne havde han rosenkransen. Omkring båret var der smukke blomsterarrangementer i alle verdens farver, det store påskelys brændte, og på en opsats lå Biblen opslået på Johannes Evangeliet med det franciskanske reb og en lilla stola ovenpå som et udtryk for Pater Mizzis livsgerning som franciskansk munk og præst i troskab over for Evangeliet. I en skål ved kisten, var der vievand, som præster, der kom til stede ved hans bære, skænkede over Pater Mizzis legeme.

Sammen med Assisis biskop, brødre og søstre og venner, der kom og gik, vågede jeg ved kisten hele tirsdagen kun afbrudt af spise- og hvilepauser samt samvær med den finske gruppe af pilgrimme, der sammen med deres lutheranske præster, var kommet til Sacro Convento for at fejre deres messe. Lederen af gruppen lærte Pater Mizzi at kende under et kort møde i 2007, og kort før gruppens ankomst i år havde jeg været i kontakt med ham for at hjælpe ham med de besøg af økumeniske grupper, der er planlagt for 2008. Jeg tog denne finske præst til Pater Mizzis bære, og det var rørende at opleve hans sorg og afsked. Kun et enkelt men uforglemmeligt møde var det blevet til mellem ham og Pater Mizzi, og mens han krammede sit Tau-kors fortalte han mig, at dette havde Pater Mizzi velsignet ved dette korte møde i 2007.

Et af de øvrige meget smukke og dybe øjeblikke denne dag var vesperen (aftenbønnerne) omkring Pater Mizzis bære. Alle brødre på Sacro Convento, jeg og en anden franciskansk lægsøster samt tre biologiske brødre og en svoger sang bønnerne, der igen var tilpasset, at vi sad ved en afdød. Vi afsluttede med at bede rosenkransen til Maria for Pater Mizzi. Det var uendeligt smukt med vekselsang, læsninger og bønner, og stemningen af intens fred blev intensiveret. Det var også smukt at overvære, hvor kærligt de spirituelle brødre tog afsked med deres lille medbror. På forskellige måder gav de udtryk for deres respekt og kærlighed til Padre Massimiliano, som han kaldtes blandt dem, bl.a. ved at stænke vievand og ved at kærtegne eller kysse hans legeme.

Efter denne smukke vesper kunne vi alle bevæge os til aftensmiddag i refektoriet på Sacro Convento, som blev præget af et intenst samvær af enhed, sammenhold, solidaritet, sorg, glæde og fred.

### **Begravelse fra Basilica di San Francesco, underkirken, onsdag d. 5. marts 2008**

Efter mange dages solskin og varme i Assisi, skiftede vejret netop på dagen for Pater Mizzis begravelse. Fra tidligt onsdag morgen var det gråt og meget regnfuldt. Den tilrejsende leder fra den japanske buddhistorganisation Rissho Kosei-kai sagde til mig med stor bevægelse, da jeg modtog ham på Sacro Convento: *"Det regner, fordi hele jorden sørger over, at Pater Mizzi har forladt vor verden"*. Det korte tidsrum mellem Pater Mizzis sidste åndedrag om mandagen og begravelsen om onsdagen betød naturligvis, at ikke alle dem, der gerne ville have deltaget, kunne nå at rejse til Assisi – ikke mindst har jeg hørt fra flere udenlandske venner og kontakter, hvor kede af det de er over, at det var umuligt for dem at være fysisk til stede ved denne mindestund. Men jeg ved, at i grupper, kirker og religiøse samfund verden over, gik tusinder af mennesker med i det indre med messer, bønner, meditationer, sange, mindeord, etc.

På trods af, at mange ikke havde kunnet nå frem, var underkirken fyldt af mennesker, der i dyb stilhed afventede øjeblikket, hvor processionen af omkring 60 koncelebrerende franciskanerpræster og alle de øvrige brødre fra Sacro Convento bragte Pater Mizzis bære ind til højalteret, mens Basilikaens kor sang så uendeligt inderligt. Hovedcelebranten var biskop Sergio Goretti, som i sit 25 årige nu afsluttede virke som Assisis biskop kom til at kende Pater Mizzi og hans økumeniske og interreligiøse aktiviteter på nært hold.

Kisten blev stillet på gulvet foran højalteret, og ovenpå blev lagt Biblen opslået på Johannes Evangeliet med det franciskanske reb og den smukke lilla stola, akkurat som det havde ligget på opsatsen ved den åbne kiste i Relikviekapellet med påskelyset brændende ved siden af.



© ASSISI MISISON

*Pater Mizzis bære under messen  
Hovedcelebranten, Assisis tidligere biskop Sergio Goretti, velsigner med røgelse  
den korsfæstede Kristus, som er placeret ved alteret, fordi vi er i den 40 dages faste- og  
forberedelsestid til den hellige påskeuge*

En katolsk begravelse er altid en messe, dvs. en fejring, der kulminerer i eukaristien, forvandlingen af brødet og vinen til Kristi legeme og blod med uddeling (kommunion) til alle tilstedeværende. Naturligvis var messen tilpasset afskeden med Pater Mizzi, der ikke mindst sendes som en taksigelse til Gud over den gave, han skænkede os i Pater Mizzis fysiske liv blandt os.

I 1½ time vekslede bønner, bibellæsninger, prædiken, salmer, eukaristien og særlige minde- og afskedsord mellem hinanden, mens koret sang mere og mere inderligt. Længe var messen i det indre præget af dyb sorg og tyngde med af en indstrømning af den medlidende Kristus-kærlighed, der favner, blødgør og åbner al smerte, men hen mod slutningen kom det vendepunkt, der altid for mig er tegnet på, at nu forvandles ved Guds nåde endnu en del af den individuelle og kollektive smerte i menneskeheden og på jorden. Indstrømningen skiftede karakter til den brændende, ekstatiske, glædesfyldte Kristus-kærlighed, som fik mig til at tænke på stemningen ved Jesu fødsel og på den himmelske skare af engle, som lovpriste Gud og sang:

*Ære være Gud i det højeste og på jorden!  
Fred til mennesker med Guds velbehag!*

Sacro Convento har vist mig den store tillid, at de har udleveret hele den italienske liturgi for rekviemmessen, inkl. bønner, til mig med tilladelse til at dele det med alle. Nedenfor

plukker jeg de dele af messen ud, som jeg fornemmer, det måske kan være berigende for i hvert fald nogle af jer at fordybe jer i.

Efter de indledende bønner med syndsbeholdelse og påkaldelse af Faderens og Sønnens barmhjertige tilgivelse, fulgte dagens læsninger:

### **1. læsning - Esajas Bog, kapitel 25, 6.-9:**

*"På dette bjerg skal Hærskarers Herre holde festmåltid for alle folkene, et festmåltid med fede retter og lagret vin, med marvfede retter og ædel, lagret vin. Så opsluges på dette bjerg sløret, det slør, der ligger over alle folkene, det dække, der er bredt over alle folkeslag; døden opsluges for evigt. Gud Herren tørrer tårerne af hvert ansigt, han fjerner spotten mod sit folk fra hele jorden, for Herren har talt. På den dag skal man sige: Han er vor Gud, vi satte vort håb til ham, og han frelste os. Han er Herren, ham håbede vi på, lad os juble og glæde os over hans frelse."*

### **2. læsning - Andet Timotheusbrev, kapitel 2, 8-13**

*"Husk på Kristus Jesus, opstået fra de døde, af Davids slægt, ifølge mit evangelium; for det lider jeg ondt, ja, er i lænker som en forbryder. Dog, Guds ord er ikke bundet. Derfor udholder jeg alt for de udvalgte skyld, for at også de kan få frelsen ved Kristus Jesus med evig herlighed – troværdigt er det ord! For er vi døde med ham, skal vi også leve med ham; holder vi ud, skal vi også være konger med ham; fornægter vi ham, vil han også fornægte os; er vi utro, forbliver han dog tro, thi fornægter sig selv kan han ikke."*

### **Evangelielæsning – Matthæusevangeliet, kapitel 11, 25-30.**

*"På den tid tog Jesus til orde og sagde: »Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for.*

*Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmødig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let."*

Ikke mindst var jeg meget taknemmelig for, at ceremonimesteren, Padre Giuseppe Marini, som i sine unge dage var en af Pater Mizzis novicer, valgte netop denne tekst fra Matthæus som evangelielæsning. Jeg ved, at det var en af Pater Mizzis meget elskede bibelsteder, som han ofte læste og prædikede over under de messer, som han siden 2004 afholdt for *ASSISI MISSION's* grupper i Cappella della Pace på Sacro Convento og andre grupper, som han celebrerede messer for. Det er også en af de tekster fra Evangeliet, der forbindes med Frans, og således er det dette, der læses, når der holdes messe for Frans.

Efter læsningerne og biskoppens meget smukke og kærlige prædiken som en tak og hyldest til Pater Mizzis liv og virke fulgte forbønnerne for Pater Mizzi. Et kvarter inden messen startede, blev jeg af Padre Giuseppe Marini spurgt, om jeg ville komme til alteret og lede disse forbønner ved min oplæsning. Selvom jeg var meget taknemmelig for den anerkendelse af Pater Mizzis og mit tætte samarbejde og relation i de allermest vanskelige år af hans liv, som hans anmodning var udtryk for, takkede jeg nej, fordi jeg i

disse sekunder ikke syntes, at jeg havde nok tid til at forberede mig på den lidt vanskelige italienske tekst. I stedet læste en anden af Pater Mizzis og mine nære venner, Suor Alessandra fra De Amerikanske Søstre forbønnerne, der lød (min oversættelse fra italiensk):

*"I den opstandne Kristus siger Faderen til os, at han ikke forlader dem, der er konsekreret til Ham, ved deres grav, men giver ham det nye og evige liv.  
I kraft af dette løfte fremsiger vi vore bønner:*

*Vi beder sammen og siger: **Herre Kristus, vort liv, hør os***

*For vor bror Massimiliano, som ved dåben modtog spiren til det evige liv og som konsekrede hele sit liv til Kristi kærlighed i fodsporene på den hellige Frans: Gør, oh Herre, at han modtages i Paradisets glæde, og at den hellige mission, som han udførte i Kirken, giver ham delagtighed i Himlens liturgi, som er uden ende. Vi beder: **Herre Kristus, vort liv, hør os***

*Herre, vi takker dig for vor bror Massimilianos gave. Han arbejdede i mange år med kærlighed og dedikation i træningen og dannelsen af de unge. Gør, oh Herre, at det gode, han strøede i livet, bærer rigelig frugt i form af kald til vores franciskanske familie og til Din Kirke af unge mennesker, som mærker glæden ved at konsekre sig helt til Kristi kærlighed i et liv i kontemplation og udøvelsen af næstekærlighed. Vi beder: **Herre Kristus, vort liv, hør os***

*I lang tid levede vor bror Massimiliano sit franciskanske kald i tjeneste for dialog mellem mennesker af forskellig tro og kulturer, for at vi alle kan leve sammen i større retfærdighed og broderskab i overensstemmelse med Guds plan. Hans ydmyge og trofaste mission for fred har bidraget til forkyndelse af Evangeliet og til udbredelsen af Guds rige, for at alle kunne komme til at kende den sande Gud, og Han som har sendt Jesus Kristus, vor Herre. Indrøm ham, Herre, som belønning for hans store anstrengelser syndernes forladelse og det evige liv. Vi beder: **Herre Kristus, vort liv, hør os***

*Oh Herre, din søn tog på sig hele menneskehedens ringhed og skrøbelighed, og i flere år bar vor bror Massimiliano med tålmod kroppens smerter. Med sin styrke og sit mod viste han os de kristne værdier for udholdenhed. Oh Herre, forbundet gennem sin sygdom med mysteriet om Kristi lidelse, gør, at han nu kan glæde sig over freden og lindringen i dit væsen. Vi beder: **Herre Kristus, vort liv, hør os***

*For slægtninge, familie, venner til vor bror Massimiliano og brødrene i provinsen Malta, som i denne tid gennemlever smerte, giv, oh Herre, trøst i kraften af din kærlighed og i håbet om, at en dag lever vi alle i det fulde og varige fællesskab med dem, som har forladt det jordiske liv omsluttet i Kristus. Vi beder: **Herre Kristus, vort liv, hør os***

*For alle os som er samlet i troen på Kristus, og som deltager i denne fejring, gør, oh Herre, at vi ved næringen af din Søns krop, det evige livs brød, føler os mere forbundet med hinanden og med alle brødre og søstre både levende og døde i Kristus, som sejrede over døden. Vi beder: **Herre Kristus, vort liv, hør os***

*Vi sender, oh Fader,  
bønnerne fra denne familie,  
forbundet i lidelse og håbet om opstandelse, op til Dig;  
Gør at troen, som vi har bekendt os til i bønnerne for vore døde,  
manifesterer sig i et liv i overensstemmelse med Evangeliet.  
**Ved Kristus, vor Herre. AMEN"***

Eukaristien var uendeligt smuk, dyb og bevægende. Biskop Goretti, Franciskanerordenens øverste leder, Padre Marco Tasca og lederen af Sacro Convento, Padre Vincenzo Coli forestod ved alteret forvandlingen af brødet og vinen til Kristi legeme og blod, og korets inderlige sang hjalp til en intensivering af Kristi tilstedeværelse. Da koret under uddelingen af Kristi legeme sang: "Panis Angelicus" af Franck, var intet øje mere tørt og intet hjerte mere uberørt. Det syntes som om, at alle i kirken dybt bevægede faldt på knæ som i en intens indre lytten og overgivelse.

Efter eukaristien var det tiden for nogle særlige mindeord om Pater Mizzi. De tre nærmeste, ledende brødre til Pater Mizzi, Generalministeren, lederen af Sacro Convento og lederen af provinsen Malta, gav hvert deres kærlige bidrag på ordenens vegne. Herefter talte Pater Mizzis elskede biologiske bror, Laurence Mizzi på familiens vegne og som afslutning talte en af de mange interreligiøse venner, nemlig Yasutomo Sawahata fra buddhistorganisationen Rissho Kosei-kai i Japan – næsten den eneste af de interreligiøse venner, der havde kunnet nå at komme til begravelsen, fordi hans daglige virke er fra organisationens kontor i Geneve.



©ASSISI MISSION

*Yasutomo Sawahata læser Rissho Kosei-kai's mindeord for Pater Mizzi*

Efter messens afsluttende bønner og velsignelse, blev Pater Mizzis bære til korets sang båret i procession til den ventende bil. I det heftige regnvejr var det kun få, der valgte til fods at følge bilen helt ud til Franciskanerordenens gravsted på kirkegården i bjergene bag Assisi, hvor Pater Mizzis fysiske legeme nu er stedt til hvile. Også jeg valgte ikke at gå med ud på kirkegården, men i stedet at være til stede for de mange, der kontaktede mig efter messen. Jeg tilbragte også en efterfølgende time sammen med Sawahata fra Rissho Kosei-kai for i Pater Mizzis ånd at tale om den fortsatte mission og det næste møde i juni, hvor præsidenten og andre repræsentanter for organisationen kommer til Assisi.

En meget smuk, inderlig og dybt bevægende dag var overstået, og vi kunne hver især trætte begive os hjem til hvile før næste dags nye opgaver. Sammen med min fortsatte sorg, var min allerstørste glæde i de følgende dage visheden om, at det indre guddommelige forløsningsarbejde syntes at være lykkedes vældigt godt under begravelsen, der blev fulgt i det indre af tusinder af mennesker jorden over. Også visheden om, at Pater Mizzis sjæl herefter var frigjort til at stige til det høje guddommelige niveau, hvor den nu virker i sin fulde kapacitet af ubeskrivelig kærlighed og visdom til større gavn for hele jorden og menneskeheden, er en uendeligt stor glæde for mig.

Det er naturligvis fortsat en krævende tid, hvor megen sorg er under forløsning for de tusinder af mennesker, der kendte Pater Mizzi og som oplevede ham som den kærlighedens og fredens budbringer, der rørte deres hjerter så dybt. Også på Sacro Convento er brødrene i sorg, ikke mindst de brødre, der sammen med mig skiftedes til kærligt og trofast at sidde ved hans sygeleje siden midten af december måned 2007. Da Sacro Convento kun 6 dage før Pater Mizzis død blev rystet af et helt uventet, pludseligt dødsfald af en anden elsket bror, Fr. Salvatore, beder jeg jer om også at holde Sacro Convento i jeres bønner, så brødrene på dette betydningsfulde moderkloster for Franciskanerordenen OFM Conv. må komme styrket igennem sorgen, og så de på endnu dybere måde kan varetage klosterets betydningsfulde opgaver under guddommelig ledelse fra *"the Spirit of Assisi"*.

De allervigtigste mindeord, jeg vil sige om vor elskede Pater, er den erfaring, som jeg gentagne gange gjorde i vort godt 6 års nære samarbejde, og som gjorde dybest indtryk på mig. Sammen med ham mødte jeg mennesker fra hele jordens mange forskellige kulturer, traditioner og religioner. Om det var religiøse, kulturelle og politiske ledere fra de "højeste" poster i Verdenssamfundet eller kvinder og mænd fra de "laveste" poster, var der ingen forskel på den hjertevarme, hvormed han modtog dem. Med sit varme smil og sin kærlige øjne favnede han alle, og især til alle, som han fornemmede i svære processer, udgik der fra hans hjerte en strøm af den medfølelse hjertekærlighed, der gav så megen trøst og lindring.

For at illustrere dette kommer her et af disse minder. En dag, mens Pater Mizzi var travlt optaget af sine mange gøremål på CEFID, og jeg ikke var til stede, bankede det på hoveddøren. Pater Mizzi svarede via dørtelefonen, og en indisk kvinde sagde ydmygt, *"at hun bare så gerne ville hilse på ham, for hun havde hørt så meget om ham."* Hun fortsatte med, *"at det nok ikke var en god idé, for hun led af spedalskhed, og kunne måske derfor smitte ham"*. Pater Mizzi skubbede sin travlhed til side, gik til døren og åbnede den for hende, og mens de talte ½ times tid, bød han hende på kaffe i CEFID's lille køkken. Som afsked gav han den indiske kvinde et varmt kram. På et mødebord i CEFID's smukke mødelokale er der en statue af Frans, der viser ham i et af hans mest afgørende øjeblikke, nemlig det øjeblik hvor han overvandt sin væmmelse og modstand mod Middelalderens allermest udstødte, de spedalske. Han steg af hesten, omfavned og kyssede den spedalske. I det øjeblik forvandlede Frans' væmmelse til den lifligste sødmefyldte kærlighed, og resten af livet var det de spedalske, der stod hans hjerte allernærmest.

Når jeg nu tænker tilbage på vore utallige møder med søgende mennesker, hvor Kristi medfølelse kærlighed strømmede til alle - "høj som lav" - mærker jeg, hvor tæt, Pater Mizzis sjæl er på mig, og hvor ubetinget en kærlighed, der strømmer i en fornyet dybde.

Og jeg mærker, hvordan denne kærlighed strømmer videre fra mit hjerte, samtidigt med at jeg mærker nye dybder i hans bøn om kærlighed, fred og forsoning for hele menneskeheden og alle jordens riger – bønnen som han skrev i forbindelse med overgangen til det nye årtusinde:

**Du kærlighedens og nådens Gud,  
nu hvor det nye årtusinde dages,  
vender jeg min ånd mod dig  
fyldt af dyb taknemmelighed, glæde og ydmyg hengivenhed.  
Du sendte mig din søn, Jesus.  
Du gennemstrømmede mit væsen med dit livs Ånd.  
Du lærte mig om kærlighedens gave.  
Du gav mig brødre og søstre over hele verden,  
sorte og hvide, gamle og unge, rige og fattige,  
glæder og sorger for at berige mit liv.  
Du lader mig se skabelsens vidunder.**

**Oh, min Gud,  
fuld af kærlighed og medfølelse,  
nu hvor det nye årtusinde dages,  
lad alle vore hjerter åbnes mod denne nye tids dimension.**

**Lad mit hjerte åbnes, oh Herre, mod en ny dybde  
af bøn og tro, af kærlighed og fred.**

**Lad mit hjerte åbnes, oh Herre,  
mod en ny dybde af forsoning og broderskab i hele verden,  
af tilgivelse for de smerter, store og små, gamle som nye,  
som vi har tilført andre eller lidt selv.**

**Herre, du kærlighedens og fredens Gud,  
lad mit hjerte åbnes mod en ny dybde  
af medmenneskelighed over for alle uanset race eller tro,  
af kærlighed og respekt for alle levende ting,  
ja for hele skabelsen.**

**Herre, du kærlighedens og nådens Gud.  
Jeg beder dig i al ydmyghed som min broder Frans:  
Gør mig til et redskab for din fred!**

*Maximillian Mizzi OFM Conv.  
Sacro Convento, Assisi*

Gør vi os stille i den kommende hellige uge, som starter palmesøndag, har vi alle en enestående mulighed for at give over til de processer, der vil gøre os hver især til et dybere redskab for fred, kærlighed og forsoning.

Pater Mizzis bøn for det nye årtusinde kan findes illustreret i en printervenlig udgave på *ASSISI MISSION*'s hjemmeside under følgende link:

[http://www.assisimission.net/images/stories/boenner/millennium\\_da.pdf](http://www.assisimission.net/images/stories/boenner/millennium_da.pdf)

Med ønsket om en inderlig og dyb påskefejring for jer alle og hele menneskeheden,  
sender jeg kærlige hilsner med fred og alt godt fra Assisi

Bente

***ÆRET VÆRE PATER MIZZIS MINDE***



*Fra en af vore ture med hvile på toppen af Subasio i det tidlige maj 2007*

**ASSISI MISSION** ♦ c/o Bente Wolf  
Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy  
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: [bente@assisimission.net](mailto:bente@assisimission.net)  
web: [www.assisimission.net](http://www.assisimission.net)